

sagt en kendelse, der vedrører et spørgsmål, som samtidig verserer for domstolene, og hvor domstolsafgørelsen tilsidesætter hidtidig Landsskatteretspraksis. På den anden side nævnes tillige i forarbejderne, at det forudsættes, at bestemmelsen administreres restriktivt, idet retsmidlet mod Landsskatterettens kendelser fortsat må være indbringelse for domstolene. Forfølger en klager ikke sin opfattelse gennem indbringelse for domstolene, skal der foreligge særlige omstændigheder, der taler afgørende for at tillade genoptagelse.

Det antages, at § 29, stk. 2 i skattestyrelsesloven giver hjemmel til, at Landskatteretten i et meget begrænset omfang kan give forhåndstilsagn om genoptagelse af afsagte Landsskatteretskendelser i tilfælde, hvor klageren kan påvise, at der verserer en helt identisk sag for domstolen, således at udfaldet af dommen må antages at ville kunne lægges direkte til grund for den sag, der har været forelagt Landskatteretten.

Forslagets gennemførelse vil begrænse skatteankenævnenes hidtidige genoptagelseskompetence.

Til nr. 20

Det foreslås at sammenskrive de gældende regler i § 4 i skattestyrelsesloven om frister for skattepligtiges adgang til at få en skatteansættelse genoptaget og reglen i § 35 i skattestyrelsesloven om frister for myndighedernes adgang til at forhøje en skatteansættelse. Fristerne er samlet i forslagene til § 34 og § 35 i skattestyrelsesloven.

Efter § 34 og § 35 gælder fristerne for den kommunale skattemyndigheds, den statslige told- og skatteforvaltnings og Ligningsrådets adgang til at foretage eller ændre en skatteansættelse. Fristerne gælder derimod ikke for skatteankenævn og Landsskatteretten, idet disse klageorganers adgang til at ændre skatteansættelser er særskilt reguleret.

Fristerne gælder ikke tilfælde, hvor en domstol hjemviser en skatteansættelse, der er forelagt domstolen til prøvelse, til fornyet behandling hos ligningsmyndigheden, eller tilfælde hvor der indgås forlig under en retssag.

Fristerne gælder ikke for ejendomsvurderinger foretaget efter lov om vurdering af landets faste ejendomme, selvom ejendomsvurderingen indgår i grundlaget for en skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Fristerne gælder ikke skattemyndighedernes adgang til at søge et tab for manglende skattebetaling, typisk som følge af urigtig selvangivelse, erstattet af den skattepligtige. Fristerne gælder heller ikke skattepligtiges adgang til at søge tab som følge af for meget betalt skat erstattet af det offentlige.

Efter forslaget gælder de foreslåede ansættelsesfrister for såvel forhøjelser som nedsættelser.

Efter forslaget til § 34, stk. 1 udløber den almindelige frist for myndighedernes adgang til at varsle en forhøjelse af en skatteansættelse som hidtil den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb.

Den varsling, der skal foretages inden for fristen, er den »agterskrivelse«, den kommunale skattemyndighed efter § 3, stk. 4 i skattestyrelsesloven skal sende i tilfælde, hvor myndigheden påtænker at foretage en skatteansættelse på et andet grundlag end selvangivet, eller påtænker af ændre den del af grundlaget for en skatteansættelse, der skal selvangives. Bestemmelsen i § 3, stk. 4 gælder efter § 12 A, § 14, stk. 4 og § 19, stk. 1 i skattestyrelsesloven også for den statslige told- og skatteforvaltning og Ligningsrådet.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at en agterskrivelse ikke må afsendes, hvis ikke skattemyndigheden på afsendelsestidspunktet i øvrigt er i besiddelse af det fornødne grundlag for at gennemføre den varslede ansættelsesændring. Det skal endvidere bemærkes, at en agterskrivelse skal indeholde en begrundelse, således at den skattepligtige kan tage stilling til om ændringen er rigtig.

Varsles en forhøjelse af en skatteansættelse i det 4. år efter indkomstårets udløb, dvs. i perioden 1/1-1/5, har den skattepligtige – uanset de tidsmæssige begrænsninger efter § 34, stk. 2 for genoprapelse af en skatteansættelse – ret til alle indsigelser mod hele den pågældende skatteansættelse.

Det er som udgangspunkt skattemyndighedernes ansvar, at der foretages en korrekt skatteansættelse, når der foreligger en fyldestgørende og korrekt selvangivelse. Det forekommer imidlertid ofte i praksis - af mange forskelligartede grunde - at en skattepligtig ønsker sin skatteansættelse ændret. I sådanne tilfælde, hvor den skattepligtige ønsker sin skatteansættelse ændret, følger det af almindelige forvaltningsretlige regler, at skattemyndigheden, hvis ansættelsesfristerne ikke er udløbet, skal korrigere ansættelsen, hvis myndigheden forelægges oplysninger, der viser, at ansættelsen er forkert.

Forslaget til § 34, stk. 2, er en videreførelse af den gældende § 4, stk. 1 i skattestyrelsesloven, hvorefter skattepligtiges ret til at begære deres skatteansættelse ændret som udgangspunkt udløber med det 3. år efter indkomstårets udløb.

Genoptagelsesfristen gælder de pligtmæssige selvangivelsesoplysninger, der er fastsat efter § 1 i skattekontrolloven. Fristerne for ændring af oplysninger i selvangivelsen om valg mellem flere muligheder, f.eks. valg af virksomhedsordningen eller valg af af-